

centre d'esquerra republicana

districte . II

l'apioles 27

telèfon 33632

Agost
1933

SUMARI:

Pòrtic - Comissió de Cultura - Consideracions al segon Congrés - Comissió Social - Converses - Consell Directiu - Vot femení - Catalanisme i Obrerisme - L'obrer depauperat - Caritat a mitges.

Instal·lacions electriques provisionals, adornaments per a festes de carrer,
lloges per a festes de societat, taulals de totes menes

torner

blasco de garay, 70. 72
telef. 34056

barcelona

Instal·lació d'altaveus de gran potencia per a mitlins, conferencies,
discursos, festes, etc, a l'aire lliure o locals grans

Fill d'Abaurrea

Raspalls d'acer

TAPIOLES, 24

TELEFON 35647

Elaboració dia-
ria de pastes de
Nata i Crema i
tota mena de
dolços. Crois-
sants i pastes
per a iè. Xam-
pany Vins i Licors de les mi-
llors marques. Servei a domicili
Cabanyes, 49 (P. S.)

Carnisseria de

Maria Morros

Carn de vedella
de classe fina i bona

Mercat St. Antoni taula 178

BUTLLETI del Centre d'Esquerra Republicana Dte. II

Carrer Tapioles, 27 Telèfon 53652 BARCELONA

ANY I

AGOST 1933

N.º 3

PORTIC

La tasca a desenrotllar pels Centres d'Esquerra Republicana de Catalunya, és innegablement importantíssima ja que són arteries que faciliten i enrobusteixen la vida del Partit, afluïnt-hi les vibracions i els neguits dels que els componen.

Els Centres del nostre Partit, per complir la missió que tenen encomanada, deu ésser quelcom més que un casinet de barriada. Cal que abans de fer-ne un lloc d'esplai, on sols s'hi pugui passar bé l'estona, siguin un fogar d'inquietuts de superació, i de formació de voluntats acoplant-les a un mínim de coneixements que serveixin de base per defensar allà on sigui els respectius punts d'albir.

Es precís que mitjançant l'intervenció en aquest conjunt d'activitats, cada soci es transformi en un valor que el dia de demà pugui ésser un element de profit pel Partit.

No creiem caure en l'immodèstia si diem que el nostre Centre s'ha preocupat, com el que més, de tots aquests aspectes.

Per arribar a l'estat de maduració actual s'han tingut de desfermar lluites extraordinàries de les que se'n ha sortit airovement. En alguna ocasió s'han vist obligats els nostres dirigents a posar a prova tot el seu entusiasme i amor vers l'Entitat per lluitar contra quò, d'una manera que no volem ara considerar, volia que el Centre fos reflexe de la seva particular manera de pensar, prescindint de la voluntat de tots els socis.

Tots aquests contratemps que senyalen la vitalitat del nostre Centre han estat vençuts. La seva vida resplandeix brillantment per tot arreu. Hem obtingut una personalitat que ha arribat ja en els organismes superiors del Partit.

Tenim una independència que ens permet la suficient elasticitat de moviments per seguir en tot moment l'actuació que nosaltres, usant del dret que ens otorga la nostra condició de socis senyalem als nostres dirigents.

* * *

Totes les Comissions treballen dalerosament i senten el neguit de l'activitat per poder oferir-nos resultats profitosos per tots nosaltres. Ho palesa el gran nombre d'assumptes intervinguts per les respectives comissions a instància dels mateixos interessats; la quantitat i qualitat d'actes públics que s'han celebrat en forma de conferències, converses, vetllades teatrals, etc. Hi han un sens fi de projectes embastats, entre ells la implantació d'un consultori mèdic. En fi, la vida del Centre es desenvolupa amb puixança progressiva, té una voluntat pròpia i es preocupa i intervé en tots els problemes político-socials que tenen ressò en la nostra terra.

El nostre goig, però, no pot ésser pas absolut. Qualsevol de nosaltres, en entrar al nostre estatge, ha de sentir dolor en pensar que una actuació tan complexa i gegantina com es descabdella al Centre no tingui per marc un local més adient, més ampli. Si l'esforç dels nostres braços fos suficient per eixamplar el que actualment tenim ja no caldria parlar-ne, però malauradament no és pas això tota la solució. Es necessiten elements que sols podem obtenir amb la ferma col·laboració de tots nosaltres. Pensem el que seria el nostre Centre amb un estatge més gran que l'actual. L'afluència de nous socis seria gran i podríem satisfer tots els nostres desitjos sociataris.

Qui ens pot privar la realització d'aquest somni? Ningú. Sols cal que cerquem en el nostre interior aquest esperit que en diuen sacrificis, descobrim-lo un xic, practiquem-lo i la victòria absoluta serà nostra.

Comissió de Cultura

En Nicolau Battestini, va delectar-nos el 14 del passat juliol amb una conferència, organitzada per la Joventut del Centre i en la qual desenvolupà el tema "Nacionalisme i Esquerrisme".

La paraula fàcil i vibrant d'En Battestini va fer que des del començament el nombrós públic que assistia a l'acte estigués pendent del fil de la seva peroració.

Seria interessant intensificar aquesta mena de conferències pel valor cívic i educador que tenen.

Preguem als nostres socis que al distribuir les seves còmputes tinguin molt present les cases que anunciant en aquest Butlletí, facillten el seu sosteniment

Consideracions al segon Congrés ordinari d'Esquerra Republicana de Catalunya

Segurament que per a molts companys, abstrets per l'interès que despertà la discussió portada a cap per destacades personalitats a propòsit de la darrera crisi del govern de la Generalitat, passà desapercibuda la vital importància que per al partit tenia el segon apartat de l'ordre del dia que feia referència al programa de realitzacions futures. Importància que capiren immediatament els companys que llançaren el manifest titulat "En l'actual moment polític" i que constituïren unes ponències per estudiar la manera de donar solució als més vius i palpitants problemes que té plantejats l'hora present, i també el que constitueix les mínimes aspiracions populars que estan totes elles identificades en els punts de realització immediata del programa del nostre partit.

Perquè ells (i jo també opino de la mateixa manera), creiem sincerament que tenint el govern de Catalunya a les nostres mans i tenint en el Parlament català una majoria absoluta, si no anem resoltament a la realització del nostre programa, Esquerra Republicana de Catalunya s'haurà suïcidat com a partit polític, perquè les il·lusions i les esperances que el poble li havia dipositat s'esvaïrien completament.

Em refermo en aquesta opinió en el concepte que jo tinc del que ha d'ésser un partit polític, això és, uns homes que sentint en el seu esperit, fruit de la sensibilitat del seu cervell, un neguit ideològic, unes ànsies de plasmar en realitats el que constitueix aquest neguit, s'agrupen i converteixen en programa de partit llurs aspiracions, perquè tots aquells que hi estiguin identificats s'ajuntin a ells i tots plegats formin la força necessària per apoderar-se de la governació del país i des d'allí, per mitjà de lleis, poder convertir en realitats la seva ideologia.

GENERES DE PUNT DE TOTES CLASSES

ANTONI CARBONELL

Ronda de Sant Pau, 4

Telèfon 11864

Especialitat en SUETERS, PULLOVERS i TRAJOS DE BANY

Dipòsit de les acreditades marques:

MITJONS MOLFORT'S MITGES TREBOL FRANEL·LA HISPANIA

VENDES AL MAJOR I DETALL

Un partit polític que no sigui això, un partit que no procedeixi així, perdria tota la seva vitalitat i es convertiria en un cúmulo de baixes passions, d'egoïsmes inconfessables i del més repugnant arrivisme, un partit, en fi, que faria baixar la cara de vergonya a tots aquells que de bona fe haguessin treballat per fer-lo gran.

Veieu, doncs, amics, una de les raons per les quals considero que no podem negligir l'anar a l'esmentada realització sense cap classe de temença a ferir interessos particulars, per molt respectables que semblin, però que nosaltres no podem tenir en compte perquè primer és el compliment dels compromisos que tenim contrets amb l'opinió pública i amb la nostra pròpia consciència.

Però a més d'aquesta, hi ha encara una altra raó que ens obliga més encara, i és la següent:

És evident que una revolució del segle vint quan per obra de la filosofia del segle passat han canviat els conceptes de totes les coses tradicionals, especialment el de la propietat, no pot acabar en una revolució política, com acabaven les revolucions del segle dinou, perquè el proletariat no ho consentiria de cap manera, si no que ha de profunditzar en l'entranya viva del problema social. D'altra manera, els obrers que en la immensa majoria integren l'Esquerra, perdrien la confiança i uns se n'anirien a engruixir els rengles d'altres partits polítics que oferissin solucions radicals, i altres, completament desenganyats, seguirien els consells abstencionistes de la F. A. I., i aquesta desmembració de les forces d'esquerra, aparellada amb l'ofensiva de les dretes per mitjà de la retenció de capitals i de tota classe d'insídies i calúmnies, armes en les quals són mestres, podria determinar el seu triomf com ha ocorregut a Alemanya i a d'altres països, on els partits que han fet la revolució s'han oblidat d'anar resoltament a la implantació del seu programa. Ara bé, un triomf de les dretes en aquest moment en què l'instint de l'egoïsmes està despert per la temença de perdre els seus privilegis, ajudat pel fanatisme religiós ferit, es traduiria en un espantós feixisme, nova i refinada modalitat de la tirania que fereix els sentiments i la dignitat humana.

Dintre del nostre partit hi ha militants que voldrien córrer molt i se'ls ha de subjectar per a evitar que, en anar massa de pressa, no es separin de la tònica general del partit, i uns altres, que temen avançar, se'ls ha d'estirar per a fer-los seguir. A aquests va dirigit aquest article, el qual no obeeix a altra finalitat que la d'impulsar-los, per mitjà d'aquest portant-veu, que segueixin l'obra de la revolució, tan gloriósament iniciada aquell 14 d'abril, fins assolir la fita que constitueix la totalitat del nostre programa i que ha d'ésser en tot moment nord ideològic de la nostra actuació i major aspiració de la nostra vida.

JOAN COLL

Comissió Social

La Junta d'aquesta Comissió prega una vegada més a tots els socis que no ho hagin fet, se serveixin passar per Secretaria, qualsevol dilluns, dimecres o divendres, de les set a dos quarts de nou de la vetlla, per a facilitar les dades necessàries per llur inclusió al cens en formació.

També assabenta que veurà amb goig quantes suggerències se li facin i que les estudiarà amb tot entusiasme a fi d'ampliar en tot el possible la tasca d'aquesta Comissió.

Converses sobre el Manifest

Els dies 17 i 24 de l'actual mes d'agost tindrà lloc en el nostre estatge la lectura i comentaris de les ponències que s'esmentaven en el manifest "L'actual moment polític" i que foren defensades pels nostres representants en el darrer Congrés de l'Esquerra Republicana.

A aquestes converses, que començaran a les deu de la vetlla, cal que hi intervinguin tots els socis a fi que amb llur opinió vigoritzin la representació dels nostres delegats en els estaments superiors del Partit.

Sucursal:
35 - Borrell - 35

Màquines per a cosir i brodar

Vendes a plaços i al comptat
Agulles, fils, sedes i cotons
Taller de reparacions de totes
marques i a domicili

Màquines especials per a gènere
res de punt, traus, calats
i demés labors

El taller més acreditat en les
de colls i punys

35, Borrell, 35
(junt cotxera tramvia)
Telèfon 32671

Ricart Casadellà
MECANIC
BARCELONA

Consell Directiu

Reunió de la Directiva i Comissions del dia 20 de juny.

Socis: M. Baselga, F. Claramunt, A. Cubells, P. Domènec i P. Litran.

Casedellà, en nom de la Comissió d'Esbarjo i del C. Escènic, entrega 48'25 pessetes, benefici líquid de l'últim festival. Es concedeix un vot de gràcies al C. Escènic i a la C. d'Esbarjo.

Directiva del dia 27 de juny.

Socis: J. Sabaté, M. Sandòval i M. Fernández.

S'acorda fer converses comentades dels dictàmens que el Centre va defensar al Congrés d'Esquerra.

S'acorda haver vist amb goig la intervenció dels delegats que ens van representar al Congrés, per haver sabut interpretar el vot de confiança atorgat, interessant-los que en les seves intervencions a la Comarcal segueixin com fins ara.

S'acorda que els efectes de l'article dels nostres estatuts que fa referència als sense feina comencin a regir als sis mesos després d'ésser socis del Centre i estiguin al corrent de pagament.

Directiva del 4 de juliol.

S'acorda l'adhesió al Comitè contra la guerra amb la quota anual de 15 pessetes.

S'acorda la baixa temporal de Navarro; l'expulsió per manca de pagament d'A. Nebot, i l'expulsió per manca de pagament i per indesitjable de Viriat Milanés.

S'acorda l'adhesió a la campanya pro hospitals que organitza el C. A. D. C. I.

Directiva de l'11 de juliol.

Socis: A. González i J. Suàrez.

S'acorda posar un bust del nostre honorable President En Francesc Macià.

S'accepta la dimissió del Director del Quadro Escènic i de la C. d'Esbarjo, per ésser fi de temporada.

Tot soci té l'obligació de portar-ne al menys, un altre. Així farem gran el Centre.

Junta General del 25 de juliol.

Amb força assistència de socis el President comença donant compte dels treballs efectuats per al trasllat o ampliació de l'actual estatge social.

Després de la intervenció de diversos companys l'assemblea acorda procedir a l'engrandiment del que avui ocupem, nomenant-se dues comissions, una per a portar a terme el projecte de les obres i l'altra que cuidarà de procurar els mitjans econòmics per a portar-les a bon fi. Es consedeix un ample vot de confiança a ambdues comissions perquè puguin portar al terreny de la realitat i sense dilacions aquesta obra tan necessària per al Centre i a la qual tots els socis estem obligats a donar el nostre ajut moral i material.

El Butlletí està a la vostra disposició a primers de cada mes.
Demaneulo al Conserge

Les properes eleccions

Vot femení

Companyes d'aquest Centre, dones catalanes i d'altres regions d'Ibèria; per a totes una forta abraçada de germanor.

Confiant en la vostra benevolença, he cregut que no seria endebades adreçar-me a vosaltres per mitjà d'aquest Butlletí i com a militant del partit, per a fer-vos avinent que s'apropen unes eleccions, en les quals probablement tindrà ja efecte el vot femení, per això vull pregar-vos que no oblideu que serà un gran esdeveniment, puix que per primera vegada podrem emetre el nostre vot i al mateix temps penseu que serà una jornada de màxima responsabilitat per a nosaltres.

Per tant, és necessari que si volem palesar el nostre amor a Catalunya i a la República, complirem amb el nostre deure de ciutadanes conscients votant els homes d'Esquerra i col·laborant amb llur propaganda per als ideals del nostre partit, que són els del nostre estimat President, Francesc Macià, els més nobles, dignes i humans.

Pensem que si hem obtingut la nostra autonomia, la igualtat de drets, vot femení, escoles gratuïtes per als nostres infants, assistència social als obrers parats per manca de treball, sanatoris i moltes altres millores que no

puç detallar per manca d'espai ho devem tot als homes d'Esquerra. Si, companyes, a ells tan sols, que, malgrat les campanyes difamatòries i manobres covardes que escampen arreu contra d'ells els enemics de les nostres llibertats, han sabut lluitar i exposar llurs vides per a defensar les aspiracions del nostre poble.

Encara que fos tan sols per agraïment de la immensa i feixuga tasca que han portat a cap aquests homes en dos anys, el nostre deure és donar-los el vot i així sabrem correspondre a la seva lleialtat i fermesa.

Si triomfen els homes d'Esquerra, podran portar endavant la tasca constructiva que van començar el 14 d'abril de 1931, i que ara no poden realitzar amb eficàcia, degut als entrebancs que posen els partits monàrquics i reaccionaris, com la "Lliga Catalana" i els radicals.

Tinguem fe i completa confiança en l'esdevenidor i preparem-nos a lluitar contra l'enemic, fent bon ús d'aquesta arma tan senzilla i potent com és el vot electoral, procurant portar arreu la fe i entusiasme dels nostres ideals, els quals assoliran la victòria del partit.

Totes a la una companyes; per la nostra Catalunya, per la República, per la nostra dignitat de ciutadanes, diguem amb tota l'ànima: Visca l'Esquerra Republicana de Catalunya! Visca el nostre estimat President!

MERCE BILBENY

GRAN BODEGA

Marian Bosch

Vins legítims del Penadés

Olis purs d'olives

Gasoses i cerveses gelades

¡Tasteu el vi d'aquesta casa!

Blasco de Garay, 64

*Senyora: Vol conservar
bé els seus mobles?*

compri un flascó de

vernís Catalunya

preu: 1'50 ptes.

SALVADOR URPI

Creu dels Molers, 44

Catalanisme i Obrerisme

Avui ja és un fet que la majoria de la massa obrera sent el catalanisme un xic més que abans de l'adveniment de la dictadura; però malgrat això crec que no hem avançat un gran pas ja que sentireu en la generalitat de mitings de caire obrerista, com també en manifestos adreçats "A la opinió pública" i "A la masa obrera en general", gairebé tots ells, per no dir

tots, s'expressen en idioma espanyol. Evidentment que d'això no es pot culpar a l'obrer català, sinó que és degut, molta part, a la gran aflluència de forasters que invadeixen la nostra Catalunya perquè els han dit que hi ha treball de sobra i una vegada a la nostra terra ja no es mouen; els uns esperant de debò la feina, i els altres, en posar-se a demanar almoïna (ja que no tenen altre mitjà per viure), veuen que els ha sortit el "modus vivendi" i, per tant, ja tenen el problema resolt.

Part de culpa també són les infiltracions en els medis sindicals de la gent no catalana, que per força imposen les seves idees de fòbia anticatalanista, i aleshores el veritable obrer, el que lluita per la vertadera revolució, ha de claudicar, en molts casos, del seu sentiment catalanista.

A mi podran dir-me que tot el que expresso en aquestes ratlles són arguments esgrimits per articulistes de vàlua, però no em cansaré mai de repetir que tota aquesta gent, a Catalunya, hi sobra, ja que per a fer reivindicar els nostres drets socials, ens bastem nosaltres, els catalans.

Jo sóc un acèrrim partidari de l'avenç social (la meua condició d'obrer m'ho imposa), però veig que, desgraciadament, en tots els moviments de millora social no s'involucra el catalanisme integral.

Ara pregunto jo: Creieu vosaltres que si l'obrer i el catalanisme anessin junts en llurs propagandes per a assolir els ideals que propugnen, el primer no se sentiria assistit per la gran força vital que representa el segon? Baix el meu modest parer crec que sí, i farem un gran servei a Catalunya inculcant a la joventut que puja aquests dos camins, bonics per cert: a l'obrerisme catalanisme i al catalanisme obrerisme.

JOAQUIM BORRAS

<p>Matalasseria ARMAND DOMENECH Teles, llanes, miraguans MATALASSOS A L'ANGLESA Es desfan matalassos a domicili Especialitat en nuviatges Tapioles, 40, botiga</p>	<p>BARBERIA ROGER Avgda. F. Layret, 90 Sillons americans Abonaments mesals Servei a domicili Tall a la garçon Massatges</p>
--	--

Tots els socis i llurs familiars amb aficions artístiques i que desitgin ingressar al quadro escènic del Centre són pregats de passar per Secretaria qualsevol dia feiner.

SILUETES

L'obrer depauperat

Cercar la fórmula que doni solució a la crisi econòmica que travessa la social d'avui, és un problema plantejat arreu del món; és envers ací on enfoquen llurs polèmiques als parlaments, congressos i als casinos i cerques els prohoms polítics i financers.

Vivim — diuen — l'època de la Democràcia. D'orient a occident un conjunt heterogeni d'idees lluiten, en llurs programes impera la Democràcia en lletra escrita, és el conillet d'indies per aconseguir fins bastards de partit, ço que nega el sentit ètic de la Democràcia.

G. Bernard Shaw ha pogut escriure una gran veritat quan diu: "Democràcia sense igualtat és una ficció".

És Europa, bressol de la Democràcia, on més experiments n'han fet, i és precisament on els cirurgians de la política, impotents per exterminar el mal de soca-arrel, contempen avui com la gangrena d'una falsa Democràcia corroeix els seus governs...

Espanya no escapa d'aquesta antitesi de la Democràcia. Les mateixes dificultats que han tingut altres nacions tindrem o tenim a casa nostra i com aquelles no podrem superar-les. Negar-ho és negar la història.

Hom sap les esgarrifadores xifres que donen les estadístiques dels sense feina. La mateixa Amèrica, la nació monometallista, es veu assetjada amb un 22 per cent d'obres — oficialment — que prompte no sabran de què gaudir per a millorar llur subsistència. S'ha recorregut als presupostos d'Estat per socórrer-los; les fronteres són barrades per a l'immigran; apareixen nous tòpics de govern i es parla de solidificar la Democràcia, d'Unió europea — nouvelle entente? —, etc. La S. de N. sofreix catalèpsica davant el fantasma del desarmament, sembla talment una bòfia aquesta discussió que té set anys a Ginebra.

* * *

Èrem per allà a mitjans de l'any 1918 quan la "derrota de la civilització" es consumava. S'acabava la guerra al mateix temps que els contendents deixaven exhaustes les seves armes; sobrenatural ha estat l'esforç que s'ha hagut de fer per a sobreviure del desastre econòmic i moral, i imposar-se del temps esmerçat en lluita fratricida.

F. François Marsal, ex-president del Consell de Ministres i ex-ministre d'Hisenda de França, escriu: "Hom centuplicà el propi vigor i el del

capital que pogué lliurar de l'atzagaida". El crèdit tingué un desenvolupament com mai no havia assolit. Produir i exportar va esdevenir una obsessió; tothom cercava revalidar-se, d'una fàisó sistemàtica, de la disbauxa soferta en la contenda. El materialisme econòmic féu aparició al comú de les consciències.

L'organització científica del treball, l'elaboració "standard" portada a cap pels precursors: Taylor, Emerson i Gillereth, tingué quelcom d'eficàcia durant l'avantguerra, abans no passà d'ésser simples iniciacions. Però s'hagué d'intensificar la producció mentre als camps de batalla hi havia acció i la sang dels obrers tenia de roig la terra, i, a la vegada que la ciència treballava en la inventiva d'aparells destructors, ella havia de vetllar per ambdues coses: anular la manca de personal en la indústria amb material científic de producció, cercar les necessitats dels que feien la guerra, i, si no volia que l'enemic no li trepitgés terreny, tenir cura que no esclatés una revolta civil. Acabada la guerra, aquella gent que tornava a la taca i a les llars, féu el miracle de reeixir allò que la mateixa humanitat profetitzà molts anys per a reedificar-ho.

* * *

Heus ací que—ai las!—després de catorze anys, quan són sagnants encara les ferides, sorgeixen altra volta esperits imperialistes, sentint-se amb vitalitat per a fer discursos bèl·lics, concentracions militars i posar brou a les llagues no cicatritzades.

Tenim el maquinisme arrelat amb tota la seva aclaparadora potència; el treball manual porta camí a desaparèixer; l'excés de producció aclapara, la racionalització de certs productes ha arribat al màxim que podia interessar als mercats consumidors; la depressió comercial assoleix per arreu: anormalitat de canvis, pànics borsistes, defraudacions, creació de noves tarifes aranzelàries, atur forçós, etc. S'imposa, doncs, un detingut estudi estandarditzar el que tingui fàcil venda i donar-ho a preus més assequibles. Aquest sol fet estimularia la compra, rebaixaria un tant el cost de la vida i aleshores s'estabilitzaria un xic la precària balança econòmica tant faltada de domini.

L'arreconament de l'obrer és un fet innegable. Els governs haurien de prendre exemple d'indústries privades que, comprensives i fent gala d'una atènsa de mires envejable dintre la societat burgesa, tenen implantada la jornada de sis hores, la qual cosa els permet fer front a llurs negocis sense merma del seu capital. La jornada de sis hores és indispensable. Ajornar-ho és provocar quelcom brutal. Són milions els que es troben sense feina i gairebé sense probabilitats de trobar-ne. Veiem els Governos desfer-se amb assaigs, però, malgrat això, les medicines han estat transitòries. La Democràcia sincera s'imposa. Ai d'aquells que la burlin!

ANTIDOT

Caritat a mitges

per ANTONI CUBELLS

Sovint veiem com en la Premsa diària es crida a la bondat del cor dels humils per reunir uns cabals que serveixin per atendre necessitats peremptòries d'alguna família sotmesa als rigors de la pobresa per qualsevol malesstrugança o bé per facilitar la marxa miserosa d'alguna entitat de beneficència. Fa poc que es movilitzaven gairebé la totalitat de les entitats culturals i polítiques (llevat de la Lliga Catalana per motius fàcils d'endevinar) per trobar una solució a l'estat precari del Hospital Clínic. Ara és en favor de l'infància desvalguda i demà ho serà en pro d'alguna altra de les moltes malvestats a que tan sovint estem sotmesos els humils.

Si observeu les quantitats recollides en aquestes subscripcions sentireu com la vostra consciència es revolta davant el fet de que gairebé mai no s'han obtingut les xifres necessàries per obtenir el fi que es perseguia. Les aportacions, totes elles de quantitats modestes denoten que els qui acudixen, ho fan seguint els dictats d'una consciència caritativa però que llurs disponibilitats no els permeten excedir-se gens ni mica. En canvi la gent poderosa, la que sols està amatent a les fluctuacions del valor d'accions i títols s'inhibeixen amb un cínic somriure davant els nostres esforços per contrarrestar aquesta manca d'esperit generós.

No és cap secret per ningú que des de l'adveniment de la República, la caritat de la gent poderosa s'ha restringit d'una manera alarmant. Deuen pensar que després de donar-nos una organització laica ja no reberan les degudes compensacions en la vida ultra terrena (?).

Nosaltres, homes d'esquerra, amb sentiments liberals i d'amor al desvalgut no hem de voler per més temps el manteniment d'aquest estat de coses. Cal que els que regeixen els destins del nostre poble, no permetin que l'element treballador tingui de cuidar-se d'administrar recursos d'aquesta naturalesa, quan ja té prou feina a sortir endavant de llurs necessitats particulars. Si alguna entitat benèfica, si hi ha algun estament mancat d'ajut, s'els ha de procurar d'una vegada i per sempre més els mitjans econòmics que els permeti una vida independent.

Els que disposen dels resorts de govern, en moments revolucionaris com els que vivim, deuen obtenir dels pocs que poden i no volen ço que molts voldriem facilitar-ho i no podem.

Ja tens el carnet de militant? Et serà imprescindible en les properes eleccions

CELLER de **M. SANTACANA**

OLIS, VINS I POLLERIA

PREUS REDUITS

Capioles, 27

Barcelona

El millor

Aiguardent d'herbes

JOSEP MACAYA

C. Nou de la Rambla, 64
BARCELONA

Demestre, Perez i C.^a

Despatx:

VALLDONCELLA, 6
Telèfon 13909
BARCELONA

**TRANSPORTS i
FACTURACIONS**

DOLÇERIES DE SANT PAU

PAU RIS

Casa central:

Corts Catalanes, 465
(xamfrà Calabria) - Tel. 35168

Sucursal:

Sant Pau, 96
Telèfon 15116

*10% descompte als socis
del Centre*

**Servei especial per noces
i bateigs**

Servei de vaixella gratuït

Tallers

Felip Enric

Reparació i construcció de
tota mena de peces
per automòbils

Especialitat en fondre, tornejar
bieles i ajustatge de ciglonyals

Reparacions en general
Ràpidesa en els encàrrecs

*Xofers: abans de fer qual-
sevol reparació o cons-
truir alguna peça consul-
teu aquests tallers*

Muntaner, 78 - Barcelona
Telèfon **71974**

Gran Cafè Còmic

El més familiar del Paral·lel

Servei de restaurant a preus econòmics

Gelats de totes menes

Especialitat en la Orxata de Xufes

Gran saló de billars

Tots els dies audicions de sardanes

Avinguda F. Layret, 89 - Tel. 34432

TRANSPORTS I TRASLLATS

amb

AUTOS-CAMION

per dins i fora de la capital sense necessitat d'emballatges

Tapissat especial per mobles de luxe i objectes d'art

Francesc Gimeno

SANT ROC, 23 - Hostiafranchs
Telèfon 30451

BARCELONA